

[Gregersen.]

Jeg sige, at vi ud fra denne Betragtning naturligvis vil stemme for Kommunisternes Ændringsforslag. Jeg udtaler min Tak til Ordføreren for det socialdemokratiske Parti (M. F. Mortensen), fordi han antydede, at Socialdemokratiet kan tænke sig at tage op til Overvejelse Spørgsmaalet om at faa de to Valglove, Rigsdagsvalgloven og den kommunale Valglov, bragt i Overensstemmelse med hinanden, saa at der fremtidig ikke skulde knytte sig Skattepligt til Stemmeretten. Jeg haaber, at en Vedtagelse af et af de to Ændringsforslag virkelig kan blive det Fortillfælde, som fører os ind paa denne retfærdige Praksis, at man ikke lukker de Mennesker ude, som uden egen Skyld ikke kan betale Skat. For øvrigt er det urigtigt, at der er Mennesker her i Landet, som ikke betaler Skat. Største Delen af vore Skatter er jo indirekte Skatter og vandrer ad forskellige Veje ogsaa ud til Kommunerne, saa der er ingen Mennesker, som ikke betaler Skat. Saa selv med den Begrundelse, at kun Skatteydere bør kunne stemme, skulde der, ærede Medlem Hr. Pinholt, ikke være nogen, der skulde udelukkes fra Valgretten.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): De to ærede Oppositionspartier har ved Behandlingen af dette Lovforslag, forekommer det mig, søgt at tale om noget andet end det, der foreligger. De to ærede Partier har søgt at gøre Spørgsmaalet til et Ejendomsskattespørgsmaal, men det er det ikke. Det er et Spørgsmaal, der vedrører alle, der er ramt af Krisen og derfor har haft Betalingsvanskeligheder med Hensyn til deres Skat, uden Hensyn til om det drejer sig om Ejendomsskatter eller andre Skatter. Hvad siger man nu angaaende Realiteten i dette Spørgsmaal? Ja, Venstre siger i Betænkningen, at under de foreliggende Forhold er det saaledes, at mange uden egen Skyld bliver slettet af Valglisten. Og efter at have sagt dette bliver Partiets Svar følgende: Vel, de skal slettes! Alle de, som man erklærer ganske rigtig bliver slettet af Valglisten uden egen Skyld, de skal slettes, tabe deres borgerlige Rettigheder ved de Valg, der nu forestaar. Det er mig ubegribeligt, at man kan stille sig paa det Standpunkt.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde, at Forslaget, som det forelaa nu, var noget halvt. Nej, det er det slet ikke; saaledes som det nu foreligger, kan man sige, at det sikrer Valgretten for dem, der har bestræbt sig, saa godt som de kunde, for at

betale deres Skatter, men paa Grund af de vanskelige økonomiske Forhold er kommet noget tilbage dermed. Og jeg maa tilbagevise, at det administrativt set skulde være umuligt at føre dette Forslag ud i Praksis. Det ærede Medlem Hr. Pinholt kender Forholdene i Landkommunerne saa godt, at han ved, at den Berigtigelse, der skal til efter dette Lovforslags Gennemførelse, er noget, som enhver Kommunalbestyrelse i Landkommunerne er i Stand til at gennemføre paa een Dag.

Da man nu har nævnt Spørgsmaalet om Ejendomsskatterne, maa jeg maaske sige, at det forekommer mig, at de to store Oppositionspartier skulde tænke lidt paa, hvordan deres egne Handlinger var paa det Omraade, da vi havde Krisen i 1927. Hvad foretog de ærede Partier sig da? Da havde vi ikke direkte Valg til Amtsraadene, men hvordan var Forholdene skattemæssigt forud for Amtsraadsvalgene i 1928? De var saaledes, at de sognekommunale Ejendomsskatter var større; end de er i dette Øjeblik, og Amts-Ejendomsskatterne var i 1927—28 29 Mill. Kr. — jeg ser her bort fra de sønderjyske Landsdele, hvor der gælder særlige Regler. Ejendomsskatterne til Amterne var i 1933—34 gaaet ned til 7 Mill. Kr., og i indeværende Aar er de 19 Mill. Kr. Altsaa, selv i indeværende Aar er Ejendomsskatterne til Amterne en Trediedel lavere end paa det Tidspunkt, da vi havde Krisen i 1927—28, og da Venstre havde Regeringen med Højres Støtte uden at foretage sig noget i den Henseende. Under denne Regering er der gennemført en konjunkturbestemt Skat til Amterne, som jeg anser for berettiget: en Nedsættelse, naar Landbrugs-konjunkturerne er daarlige, men ogsaa Sikkerhed for, at Skatterne vender tilbage, den Dag Økonomien svarer dertil. Det forekommer mig derfor, at er der nogen Partier, der ikke har Lov til at tale om uberettigede Ejendomsskatter i Forhold til Krisen, saa maa det virkelig være de ærede Partier, som i 1927—28 overhovedet intet foretog sig paa dette Omraade.

Jeg gentager i øvrigt, hvad jeg sagde forleden Dag, at ude i Kommunerne, hvor man i disse Dage har afgjort, hvordan Fordelingen mellem Personskatter og Ejendomsskatter skal være for de kommende 4 Aar, har man næsten overalt opretholdt den nuværende Fordeling. Det er Venstres Kommunalraadsmedlemmer med til Landet over.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at det var ejendommeligt at se, hvorledes